

Sygn. akt IV Cz 139/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariusz Struski

Sędziowie SO: Andrzej Jastrzębski (spr.), Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **K. N. i P. N.**

przeciwko **M. N.**

o podwyższenie alimentów

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Chojnicach

z dnia 30 stycznia 2013 r., sygn. akt III RC 182/12

postanawia: **zmienić zaskarżone postanowienie i wyłączyć od rozpoznania sprawy sędziego Sądu Rejonowego w Chojnicach K. B..**

Sygn. akt IV Cz 139/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Chojnicach oddalił wniosek pozwanego o wyłączenie od rozpoznania sprawy SSR K. B., wskazując, że nie zaistniały okoliczności wskazane w treści art. 49 kpc, a które mogły by być podstawą wyłączenia od rozpoznania sprawy.

Żalący się pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia, ponownie argumentując, że wieloletnia znajomość, zamieszkanie w jednej kamienicy oraz wzajemny brak sympatii i dobrych relacji wpływają na obawę pozwanego co do bezstronności sędziego.

Rozpoznając złożone zażalenie Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Obowiązek zachowania bezstronności przez sędziego przy rozpoznawaniu każdej sprawy jest jego obowiązkiem konstytucyjnym (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), którego ma przestrzegać bez względu na to kim są strony w poddanej jego rozstrzygnięciu sprawie i czego sprawa dotyczy. Dlatego sędzia nie może być wyłączony od rozpoznania sprawy zawsze w sytuacji, gdy zna osoby będące uczestnikami postępowania, o ile ta znajomość nie ma charakteru mogącego doprowadzić do powstania u obiektywnego, nie zainteresowanego w sprawie, zewnętrznego obserwatora uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności sędziego. Sytuacja wyłączenia sędziego była kilkukrotnie

przedmiotem rozważań Trybunału Konstytucyjnego, który podkreślał, że wyłączenie sędziego służyć ma m.in. realizacji zewnętrznych znamion niezawisłości sędziowskiej (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 grudnia 2005 r., SK 53/04, OTK-A 2005/11/134), oraz że reguły wyłączenia sędziego służą budowie społecznego zaufania do wymiary sprawiedliwości (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 lipca 2004 r., SK 19/02, OTK ZU 7/A/2006, poz. 67). Również Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, że orzeczenie o wyłączeniu sędziego staje się niezbędne, gdy strona ma chociażby subiektywną ale uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 października 1993 r., I CO 37/93, LEX nr 78451).

Wskazać należy również na wagę oświadczenia sędziego odnoszącego się do wniosku o wyłączenie. Wyjaśnienie to powinno w sposób wyczerpujący odnosić się do okoliczności stwarzających wątpliwości co do bezstronności sędziego, jego związków i relacji z innymi podmiotami oraz ewentualnie wyjaśniać rodzaj i charakter stosunków łączących sędziego ze stroną. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25 sierpnia 1971 r., I CZ 121/71, OSNCP 1972, nr 3, poz. 55, dał wyraz znaczeniu treści tego oświadczenia.

Odnosząc powyższe od realiów rozpoznawanej sprawy wskazać należy, że w ocenie Sądu II instancji istnieją podstawy od wyłączenia sędziego od rozpoznania niniejszej sprawy, a wątpliwości w tym zakresie nie pozwoliło rozwiązać wyjątkowo ascetycznie oświadczenie sędziego z dnia 29.01.2013 r. w którym nie odniósł się do stosunków interpersonalnych łączących sędziego z pozwanym.

Z uwagi na powyższe na mocy art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 kpc orzeczono jak w sentencji postanowienia.